

825.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 25 października 1932 r.

o aplikantach i asesorach sądowych.

Na podstawie art. 261 § 1 i 298 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Aplikacja sądowa jest służbą przygotowawczą do objęcia stanowisk sędziów i prokuratorów w sądach powszechnych.

§ 2. Minister Sprawiedliwości oznacza liczbę stanowisk aplikantów sądowych w okręgach poszczególnych sądów apelacyjnych.

Na podstawie zarządzenia Ministra Sprawiedliwości, prezes sądu apelacyjnego oznacza liczbę stanowisk aplikantów w poszczególnych sądach okręgowych i przeznacza odpowiednią ilość aplikantów do każdego z tych sądów.

Rozdział II.

Objęcie stanowiska.

§ 3. Podanie o przyjęcie na aplikację sądową składa się do prezesa sądu apelacyjnego.

Do podania należy dołączyć życiorys oraz dokumenty, stwierdzające, iż kandydat odpowiada warunkom, określonym w art. 256 prawa o ustroju sądów powszechnych.

W podaniu wskazać należy sąd okręgowy, w którego obrębie kandydat pragnie odbywać aplikację.

§ 4. Przed załatwieniem podania, prezes sprawdzi dane o wartości moralnej kandydata oraz zarządzi zbadanie jego zdrowia przez lekarza urzędowego.

§ 5. Równocześnie z mianowaniem prezes wyznaczy aplikantowi, uwzględniając w miarę możliwości jego życzenie, sąd okręgowy, w którego obrębie będzie odbywał aplikację sądową.

§ 6. Stosunek służbowy zawiązuje się z chwilą doręczenia urzędowego zawiadomienia o mianowaniu.

Aplikant powinien się zgłosić w celu objęcia stanowiska u prezesa sądu okręgowego, w którym ma odbywać aplikację, w ciągu czternastu dni od dnia otrzymania urzędowego zawiadomienia o mianowaniu, jeżeli władza nie oznaczyła terminu krótszego. Osoba, która przechodzi z innego stanowiska w służbie państwowej na stanowisko aplikanta, powinna zgłosić się w ciągu czternastu dni od zwolnienia od obowiązków poprzedniej służby.

Nieusprawiedliwione niezgłoszenie się najpóźniej dnia czternastego po otrzymaniu zawiadomienia o mianowaniu lub po zwolnieniu od poprzedniej służby daje władzy mianującej prawo unieważnienia nominacji.

§ 7. Obejmując stanowisko, aplikant składa wobec prezesa sądu okręgowego, w którym ma odbywać aplikację, lub wobec jego zastępcy przysięgę, przepisaną dla urzędników państwowych.

Aplikant, przechodzący z innego stanowiska w służbie państwowej na stanowisko aplikanta, ponownej przysięgi nie składa.

§ 8. Prezes sądu okręgowego prowadzi dla każdego aplikanta osobny wykaz służbowy, zawierający istotne dane, dotyczące jego stosunków służbowych i osobistych.

Rozdział III.

Zmiana i zrzeczenie się stanowiska.

§ 9. Jeżeli dobro służby tego wymaga, można przenieść aplikanta do innego sądu okręgowego w obrębie okręgu danego sądu apelacyjnego oraz do okręgu innego sądu apelacyjnego, jak również delegować go do czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Przeniesienie w obrębie okręgu sądu apelacyjnego zarządza prezes sądu apelacyjnego, przeniesienie zaś do okręgu innego sądu apelacyjnego oraz delegację do Ministerstwa — Minister Sprawiedliwości.

§ 10. W razie powołania aplikanta do czasowej służby wojskowej, przywiązane do jego stanowiska prawa i obowiązki służbowe pozostają w czasie trwania tej służby w zawieszeniu. Aplikant zatrzymuje jednak swoje stanowisko.

Czasu obowiązkowej służby wojskowej nie wlicza się do okresu aplikacji. Należne w tym czasie uposażenie określają osobne przepisy.

§ 11. Do zrzeczenia się przez aplikantów stanowiska stosuje się odpowiednio przepisy art. 112 i 113 prawa o ustroju sądów powszechnych.

Rozdział IV.

Obowiązki i prawa aplikantów.

§ 12. Aplikant sądowy obowiązany jest służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, a obowiązki swe wypełniać zgodnie z ustawami, gorliwie i sumiennie.

§ 13. Aplikant winien wypełniać zlecenia przełożonego, jeżeli nie sprzeciwiają się wyraźnie ustawom.

W razie koniecznej potrzeby, powinien aplikant spełniać czasowo zleczone mu czynności urzędowe, choćby nawet nie należały do zakresu jego służby.

§ 14. Aplikant obowiązany jest zachować w tajemnicy okoliczności sprawy, o których poza jawną rozprawą powziął wiadomość ze względu na swe stanowisko służbowe.

Obowiązek zachowania tajemnicy ustaje, gdy aplikant składa zeznanie jako świadek przed sądem, chyba że ujawnienie tajemnicy zagraża dobru Państwa albo takiemu ważnemu interesowi prywatnemu, który nie jest sprzeczny z celami wymiaru sprawiedliwości.

Od obowiązku zachowania tajemnicy może zwolnić aplikanta tylko prezes sądu apelacyjnego.

Obowiązek zachowania tajemnicy trwa także po opuszczeniu służby.

§ 15. Aplikant powinien na służbie i poza służbą strzec powagi swego stanowiska, zachowywać się z uszanowaniem wobec swych przełożonych, a wobec innych osób z uprzejmością.

Aplikant nie powinien należeć do zrzeszenia, ani brać udziału w wystąpieniu, jeżeli mogłoby to przynieść ujmę jego stanowisku albo zakłócić należyty bieg zarządu państwowego lub tok urzędowania.

§ 16. Aplikant obowiązany jest przestrzegać przepisanych godzin urzędowych, a gdy tego wymagają względy służbowe — sprawować czynności także poza temi godzinami.

Jeżeli aplikant nie może pełnić swych obowiązków z powodu choroby lub innej uzasadnionej przyczyny, powinien o tem bezzwłocznie zawiadomić kierownika sądu, prokuratury lub urzędu, w którym pełni służbę, a na ich żądanie złożyć odpowiednie dowody i wyjaśnienia.

§ 17. Aplikant powinien mieszkać w siedzibie sądu, w którym pełni służbę.

Na wyjątek od powyższej zasady może wyrazić zgodę prezes sądu apelacyjnego.

§ 18. Przepisy art. 124 — 127 prawa o ustroju sądów powszechnych stosuje się odpowiednio do aplikantów, z tą zmianą, że czynności prezesa i kolegium administracyjnego spełnia prezes sądu apelacyjnego.

§ 19. Aplikant ma prawo do trzytygodniowego wypoczynku w każdym roku kalendarzowym, w zasadzie w okresie feryj sądowych, a ponadto ze szczególnie ważnych powodów może uzyskiwać zwolnienia od zajęć na określone terminy.

Terminy wypoczynku oznacza oraz zwolnienia od zajęć udziela prezes sądu okręgowego lub apelacyjnego, stosownie do tego, w którym z tych sądów aplikant pełni służbę.

Zwolnienia od zajęć, trwającego w ciągu roku ogółem ponad sześć tygodni, nie wlicza się do okresu aplikacji.

§ 20. Przepisy art. 115, 116, 117 i 118 prawa o ustroju sądów powszechnych, dotyczące odwołania wypoczynków i zwolnienia od zajęć, zapowiedzenia i zajęcia uposażenia oraz praw urzędniczych, stosuje się odpowiednio do aplikantów.

Rozdział V.

Przebieg aplikacji.

§ 21. Aplikant winien, w miarę możliwości, odbyć półroczną aplikację w sądzie grodzkim, a następnie jednoroczną aplikację w zakresie sądownictwa karnego, pozostały zaś czas — w zakresie sądownictwa cywilnego i hipoteki.

Podczas aplikacji w zakresie sądownictwa karnego aplikant winien być zatrudniony co najmniej cztery miesiące w prokuraturze, jak również może być w tym czasie delegowany do urzędów władzy administracji ogólnej.

W razie skrócenia okresu aplikacji, należy czas pozostały do odbycia aplikacji rozłożyć w ten sposób, aby zachowany został stosunek, określony dla poszczególnych działów praktyki aplikanta.

§ 22. Prezes sądu okręgowego czuwa nad przebiegiem aplikacji i w tym celu wyznacza aplikantów do sądów, prokuratur i urzędów władz administracji ogólnej, położonych w okręgu danego sądu okręgowego.

W razie wyznaczenia aplikanta do sądu, położonego poza siedzibą sądu okręgowego, należy mu się zwrot kosztów przejazdu i diety za czas przejazdu.

Nadzór nad przebiegiem aplikacji wykonywa prezes sądu apelacyjnego, który określa zarazem ilość aplikantów, jaką prezesi sądów okręgowych powinni wyznaczać do sądu apelacyjnego. Do sądu apelacyjnego wyznacza się, w miarę możliwości, aplikantów, odbywających aplikację w siedzibie tego sądu.

§ 23. Kierownicy sądów i prokuratur oraz przewodniczący wydziałów czuwać będą nad tem, ażeby aplikanci, zatrudnieni w podległych im sądach, prokuraturach lub wydziałach, zaznajomili się ze wszystkimi działami czynności sędziego, prokuratora oraz z czynnościami sekretarjatów.

Z postępów, zdolności i sprawowania się aplikanta osoby te powinny sporządzać sprawozdania i przysyłać je prezesowi sądu okręgowego bezzwłocznie po ukończeniu przez aplikanta pracy w danym dziale.

§ 24. W każdym sądzie okręgowym będzie prowadzone obowiązkowe dla aplikantów seminarjum, czynne od 1 października do 1 czerwca co najmniej przez dwie godziny w każdym tygodniu.

Zadaniem seminarjum jest wszechstronne wykształcenie aplikantów przez wykłady teoretyczne z różnych dziedzin prawa, ćwiczenia praktyczne i omawianie orzecznictwa Sądu Najwyższego.

§ 25. Kierownikiem seminarjum jest sędzia okręgowy lub apelacyjny, wyznaczony przez prezesa sądu apelacyjnego.

§ 26. Kierownik seminarjum organizuje wykłady i ćwiczenia, zaprasza sędziów, prokuratorów, adwokatów oraz inne osoby, wyróżniające się znajomością poszczególnych dziedzin prawa i nauk pomocniczych, do objęcia wykładów i ćwiczeń, oraz kontroluje obecność aplikantów na wykładach i ćwiczeniach i czynione przez nich postępy.

§ 27. Kierownik seminarjum składa na ręce prezesa sądu apelacyjnego roczne sprawozdania z prac seminarjum oraz pilności i postępów aplikantów.

Rozdział VI.

Egzamin sędziowski.

§ 28. Po odbyciu aplikacji sądowej, aplikant przystępuje do egzaminu sędziowskiego przed komisją egzaminacyjną, czynną przy sądzie apelacyjnym tego okręgu, w którym odbywa aplikację.

W razie niepomyślnego wyniku pierwszego egzaminu, aplikant może przystąpić do ponownego egzaminu dopiero po upływie trzech miesięcy. Gdyby wynik powtórnego egzaminu był również niedostateczny, wówczas dopuszczenie do egzaminu po raz trzeci zależeć będzie od zezwolenia komisji egzaminacyjnej, przed którą aplikant składał drugi egzamin.

§ 29. Prezes sądu apelacyjnego zwolni ze służby aplikanta, który:

- w ciągu pół roku od odbycia aplikacji nie przystąpi do egzaminu sędziowskiego bez uzasadnionych przyczyn;
- w ciągu pół roku od złożenia egzaminu z wynikiem niedostatecznym nie przystąpi bez uzasadnionych przyczyn do powtórnego egzaminu;
- nie uzyska zezwolenia na przystąpienie do egzaminu po raz trzeci lub złoży trzeci egzamin z wynikiem niedostatecznym.

§ 30. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi:

- prezes sądu apelacyjnego lub jego zastępca, jako przewodniczący;
- czterej sędziowie sądu apelacyjnego, wyznaczeni przez prezesa tego sądu;
- prokurator sądu apelacyjnego lub delegowany przezeń wiceprokurator tego sądu.

Skład komisji egzaminacyjnej wyznacza się na każdy rok kalendarzowy.

§ 31. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza terminy egzaminów, rozpoznaje podania o dopuszczenie do egzaminu oraz kieruje pracami komisji.

§ 32. Egzamin piśmienny polega na opracowaniu wyroku w sprawie cywilnej oraz aktu oskarżenia lub wyroku w sprawie karnej.

Na opracowanie zadania udziela się zdającemu osiem godzin.

§ 33. Egzamin piśmienny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem członka komisji egzaminacyjnej, wyznaczonego przez przewodniczącego.

Zdający może przy opracowaniu posługiwać się tekstami odnośnych ustaw, komentarzami i zbiorami orzeczeń. Wszelka inna pomoc, jako też porozumiewanie się zdających ze sobą lub z innymi osobami są zabronione.

Jeżeli nadzorujący członek komisji stwierdzi nadużycie ze strony zdającego, wówczas spisze o tem protokół i przedstawi go przewodniczącemu.

§ 34. Każde wypracowanie nadzorujący członek komisji opatrzy swoim podpisem i zaznaczy na niem godzinę, w której zdający je oddał.

§ 35. Wypracowania sprawdzają i oceniają dwaj członkowie komisji.

§ 36. Po egzaminie piśmiennym, komisja egzaminacyjna poweźmie na podstawie jego wyników uchwałę, których kandydatów należy dopuścić do złożenia egzaminu ustnego.

§ 37. Egzamin ustny obejmuje wszystkie działy prawa, których znajomość jest niezbędna na stanowiskach sędziego i prokuratora.

§ 38. Członkowie komisji egzaminacyjnej winni zadawać kandydatowi pytania, zmierzające do sprawdzenia jego teoretycznych wiadomości i umiejętności ich praktycznego zastosowania.

§ 39. Ogólny wynik egzaminu ocenia się stopniem:

- celujący;
- dobry;
- niedostateczny.

§ 40. Uchwały komisji zapadają większością głosów, przyczem przewodniczący głosuje ostatni. W razie równości głosów, przeważa głos przewodniczącego.

§ 41. Kandydaci, którzy zdali egzamin z wynikiem celującym lub dobrym, otrzymują świadectwa, opatrzone podpisem przewodniczącego komisji egzaminacyjnej oraz pieczęcią urzędową.

Rozdział VII.

Odpowiedzialność służbowa.

§ 42. Za przewinienia służbowe i uchybienia godności urzędu aplikanci podlegają karze dyscyplinarnej.

§ 43. Kary dyscyplinarne są następujące:

- nagana;
- przedłużenie aplikacji na czas od trzech miesięcy do jednego roku;
- wydalenie ze służby.

§ 44. Kara nagany i przedłużenia aplikacji pociąga za sobą utratę urlopu wypoczynkowego oraz wstrzymanie posunięcia do wyższego uposażenia przez jeden rok.

§ 45. Kara wydalenia pociąga za sobą utratę wszelkich praw, wynikających ze stosunku służbowego.

§ 46. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych powołane są następujące sądy:

- sąd dyscyplinarny okręgowy, złożony z trzech sędziów okręgowych, wybranych na przeciąg roku przez kolegium administracyjne sądu okręgowego;
- sąd dyscyplinarny okręgu apelacyjnego (art. 137 § 1 lit. a) prawa o ustroju sądów powszechnych), orzekający w drugiej instancji w sprawach, rozpoznawanych w pierwszej instancji przez sąd dyscyplinarny okręgowy.

§ 47. Prokuratorem dyscyplinarnym w sądzie dyscyplinarnym okręgowym jest prokurator okręgowy, w sądzie dyscyplinarnym okręgu apelacyjnego — prokurator apelacyjny.

Obwiniiony może przybrać obrońcę z pośród sędziów, prokuratorów, asesorów lub aplikantów.

§ 48. Od wyroku sądu dyscyplinarnego okręgowego służy obwinionemu odwołanie do sądu dyscyplinarnego okręgu apelacyjnego, jeżeli został ska-

zany na karę wydalenia ze służby, prokuratorowi zaś dyscyplinarnemu, jeżeli wnosił o wymierzenie kary wydalenia, a sąd uniewinnił obwinionego lub skazał go na karę łagodniejszą od żądanej.

§ 49. W postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko aplikantom będą odpowiednio stosowane przepisy prawa o ustroju sądów powszechnych, dotyczące postępowania dyscyplinarnego przeciwko sędziom.

§ 50. Wykonanie wyroku co do kary nagany należy do prezesa sądu okręgowego, a co do pozostałych kar — do prezesa sądu apelacyjnego.

§ 51. Za dopuszczenie się drobniejszych uchybień, nie dających jeszcze podstawy do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, aplikant podlega odpowiedzialności porządkowej.

§ 52. W postępowaniu porządkowym wymierza się następujące kary porządkowe:

1) upomnienie;

2) skrócenie lub pozbawienie urlopu wypoczynkowego.

Kar porządkowych nie wciąga się do wykazu służbowego.

§ 53. Kary porządkowe wymierza prezes sądu okręgowego, jeżeli sprawa nie została już skierowana na drogę postępowania dyscyplinarnego.

W czasie pełnienia służby w sądzie apelacyjnym kary porządkowe wymierza prezes sądu apelacyjnego.

Przed nałożeniem kary porządkowej należy dać obwinionemu możliwość złożenia wyjaśnień.

§ 54. Decyzję o nałożeniu kary porządkowej należy doręczyć obwinionemu na piśmie.

Obwiniony może zaskarżyć decyzję prezesa sądu okręgowego w ciągu trzech dni od doręczenia. Skargę rozstrzyga ostatecznie prezes sądu apelacyjnego.

Decyzje prezesa sądu apelacyjnego nie podlegają zaskarżeniu.

Rozdział VIII.

Asesorowie sądowi.

§ 55. Mianowanie na stanowisko asesora sądowego następuje na wniosek prezesa sądu apelacyjnego.

§ 56. Wyznaczenie asesora do sądu w okręgu danego sądu apelacyjnego zarządza prezes sądu apelacyjnego. Przepis § 22 ust. 2 stosuje się odpowiednio do asesora.

Jeżeli dobro służby tego wymaga, można przenieść asesora do okręgu innego sądu apelacyjnego. Przeniesienie zarządza Minister Sprawiedliwości.

§ 57. Prezes sądu apelacyjnego wyznacza do prokuratury potrzebną ilość asesorów, po porozumieniu się w tym względzie z prokuratorem apelacyjnym.

Asesora, wyznaczonego do prokuratury, prokurator apelacyjny przeznacza do jednej z podległych mu prokuratur.

Władzą służbową asesora, wyznaczonego do prokuratury, jest właściwy prokurator.

§ 58. Asesor sądowy może być z urzędu zamianowany na stanowisko sędziowskie lub prokuratorskie.

§ 59. Minister Sprawiedliwości może według swego uznania przenieść asesora sądowego w stan spoczynku:

a) jeżeli w ciągu dwóch lat od mianowania na to stanowisko nie otrzyma nominacji na stanowisko sędziowskie lub prokuratorskie;

b) jeżeli nie obejmie stanowiska sędziowskiego lub prokuratorskiego, na które został mianowany;

c) w wypadkach, wskazanych w art. 110 lit. a), b), c) prawa o ustroju sądów powszechnych, po zasięgnięciu jedynie opinii prezesa właściwego sądu apelacyjnego.

§ 60. Zmiana w wyznaczeniu asesora i przeniesienie go do okręgu innego sądu apelacyjnego lub w stan spoczynku nie może nastąpić w okresie czasu, na jaki powierzono asesorowi pełnienie czynności sędziowskich (art. 261 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych).

§ 61. Jeżeli przepisy prawa o ustroju sądów powszechnych i niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej, stosuje się odpowiednio do asesorów przepisy rozdziału IV o obowiązkach i prawach aplikantów.

§ 62. Przepisy rozdziału VII o odpowiedzialności dyscyplinarnej aplikantów stosuje się do asesorów sądowych ze zmianami poniższymi:

1) Kary dyscyplinarne są następujące:

a) upomnienie;

b) nagana;

c) przeniesienie na inne miejsce służbowe na koszt skazanego;

d) przeniesienie w stan spoczynku;

e) wydalenie ze służby.

2) Od wyroku sądu dyscyplinarnego służy obwinionemu odwołanie do sądu dyscyplinarnego okręgu apelacyjnego, jeżeli go skazano na karę przeniesienia na inne miejsce służbowe lub w stan spoczynku, albo wydalenia ze służby, prokuratorowi zaś dyscyplinarnemu, jeżeli wnosił o wymierzenie jednej z tych kar, a sąd uniewinnił obwinionego lub skazał go na karę łagodniejszą od żądanej.

3) Wykonanie wyroku co do kary upomnienia i nagany należy do prezesa właściwego sądu apelacyjnego, a co do pozostałych kar — do Ministra Sprawiedliwości.

4) Przepisów o odpowiedzialności porządkowej nie stosuje się do asesorów.

Rozdział IX.

Aplikanci Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 63. Przyjęcie aplikanta Prokuratury Generalnej na roczną aplikację sądową (art. 2 rozporzą-

dzenia Rady Ministrów z dnia 20 maja 1925 r. o aplikacji (służbie przygotowawczej) i zawodowych egzaminach referendarskich w Prokuraturji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej — Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 409) następuje na podstawie zarządzenia prezesa sądu apelacyjnego, wydanego w porozumieniu z prezesem lub przełożonym oddziału Prokuraturji Generalnej.

Przepis § 2 niniejszego rozporządzenia nie stanowi przeszkody do przyjęcia aplikanta Prokuraturji Generalnej na roczną aplikację sądową.

§ 64. Okres aplikacji należy, w miarę możliwości, tak rozłożyć, ażeby aplikant Prokuraturji Generalnej zatrudniony był trzy miesiące w zakresie sądownictwa karnego, dwa miesiące — w zakresie czynności hipotecznych, pozostały zaś czas — w zakresie sądownictwa cywilnego.

§ 65. Aplikanci Prokuraturji Generalnej zatrzymują w czasie odbywania aplikacji sądowej dotychczasowy charakter służbowy i podlegają nadal swej władzy służbowej, obowiązani są jednak w tym czasie stosować się do zleceń organów sądowych, powołanych do kierowania aplikacją sądową i nadzoru nad nią, oraz podlegają odpowiedzialności porządkowej narówni z aplikantami sądowymi.

O ukaraniu w trybie porządkowym zawiadamia się władzę służbową aplikanta.

§ 66. Prezes sądu apelacyjnego może usunąć od odbywania aplikacji sądowej aplikanta Prokuraturji Generalnej, który, mimo dwukrotnego ukarania w trybie porządkowym, w dalszym ciągu zaniedbuje swe obowiązki lub je narusza, albo który popełnił ciężki występki służbowy.

O tej decyzji prezes sądu apelacyjnego zawiadomi równocześnie prezesa lub przełożonego oddziału Prokuraturji Generalnej.

Od decyzji prezesa służy aplikantowi odwołanie do Ministra Sprawiedliwości.

§ 67. Po ukończeniu rocznej aplikacji, prezes sądu apelacyjnego przesyła prezesowi lub przełożonemu oddziału Prokuraturji Generalnej zaświadczenie o odbyciu rocznej aplikacji wraz z wykazem postępów, zdolności i sprawowania się aplikanta.

Rozdział X.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 68. Sprawy dyscyplinarne aplikantów i asesorów, wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, prowadzi się w dalszym ciągu już na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia, z tem jednak zastrzeżeniem, że nie może być wymierzona kara surowsza, niż przewidziana w przepisach dotychczasowych.

Wszelkie inne sprawy, dotyczące aplikantów i asesorów, załatwione będą według przepisów niniejszego rozporządzenia, bez względu na chwilę ich wpłynięcia.

§ 69. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1932 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
